

Verslag tocht der lege dozen 14 maart 2014

De verantwoorde zorgvragen voor kinderopvang, bijzondere jeugdzorg, ouderenzorg en ziekenzorg kosten in Vlaanderen enkele miljarden euro's per jaar meer dan het aanbod van de Regering. De vraag neemt bovendien sneller toe dan het aanbod.

Personen met een handicap en hun naasten hebben een gerechtvaardigde vrees om alleen te blijven staan met hun bijzondere zorgnood. Meer dan bij de andere zorggroepen, achtervolgt dit tekort aan zorg hen levenslang en al vanaf jonge leeftijd.

Op onze betoging voor het kabinet van de bevoegde minister Vandeurzen symboliseerden we dit tekort met een grote doos vraag en een veel kleinere doos aanbod. Op een indrukwekkende wand gaven we een naam aan elk van de meer dan 25.000

gehandicapten die op vandaag uitzichtloos op dringende zorgondersteuning wachten.

Ouders, broers en zussen worden door de huidige beleidskeuzes veroordeeld tot levenslange onbezoldigde dwangzorg of voelen zich door de minister uitgehuwelijkt aan de zorg en onbezoldigd geketend aan huis en haard en aan hun geliefde naaste met een handicap.

Meer dan 400 lotgenoten brachten op 14 maart aan de vooravond van de Dag van de Zorg een lege doos naar de minister om te getuigen dat verkiezingsbeloften al jaren lang en nu nog altijd lege dozen blijken en blijven. Voor hen is elke dag er één zonder zorg en vol zorgen.

De Regering en andere politici blijven onberoerd en de media samen met hen. De sociale uitdagingen voor de toekomst kunnen niet worden opgelost zonder te raken aan grote vermogens en monsterwinsten van een minderheid die klaarblijkelijk aan het politieke roer staat.

Er zijn reële mogelijkheden om deze mensonwaardige problemen op te lossen zonder beslag op de koopkracht, zonder druk op de economie.